

introit: *Naslouchejte, nebesa, budu mluvit, poslouchej, země, řeči mých úst. At' kane jako déšť mé naučení, nechť se snáší má řeč jako rosa, jako prška na mladou trávu, jako vláhé krupěje na bylinu. Hlásám Hospodinovo jméno, přiznejte velikost našemu Bohu! On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý. (Dt 32, 1-4)*

píseň 625

modlitba

čtení: Exodus 23, 1-8

píseň 303

text kázání: Lukáš 18, 1-8

Milí přátelé, bratři a sestry,

jistě mi dáte za pravdu, že ve světě se dělo a děje mnoho nepravostí a nespravedlností. Napříč historií různé soudy mnohokrát odsoudili nevinné a ze zločinců se mnohokrát udělali oběti. Zakusil to vlastně sám Boží Syn, Pán Ježíš Kristus. **Spravedlivý byl odsouzen a na milost byl místo Něho propuštěn vzbouřenec a vrah Barabáš.** Už v tom můžeme spatřit obraz světa, který se odvrátil od Boha. Obraz lidských synů a dcer, kteří odmítli cesty Boží. V Písmu je totiž psáno, že **na všech Božích cestách přebývá právo.** A kdo právo překrucuje, ten jistě nechodí po Božích cestách. Možná bychom si řekli, že jak je civilizace „vyspělejší“, tak je i spravedlivější. To je ale omyl. Na mnoha místech je i dnes stále potlačováno a překrucováno právo. Svévlní se prohlašují za spravedlivé. A těm, kterým je ublíženo, jsou považováni za provinilce. A netýká se to jen válečných agresorů a jejich obětí, netýká se to ani pouze totalitních režimů, které porušují lidská práva. Týká se to jednotlivců i zkorumpovaného soudnictví v demokracii.

Je mi, bratři a sestry, smutno z toho, že soudnictví i v naší zemi někdy vydává podobně zvrácené signály. Naší zemí tento týden otřásá případ otce, který 5x i více v týdnu několik let znásilňoval svou nevlastní dceru. Kdykoliv se mu zachtělo. Původní verdikt 3 roky nepodmíněně byl po odvolání soudem přehodnocen na podmínku. Soud uvěřil nároku otce, že potřebuje rodinu uživit, aby nepřišla o střechu nad hlavou. Dle soudního znalce si nevlastní dcera z těchto traumat nenesla žádné následky. A to i přesto, že se už několikrát pokoušela o sebevraždu. Hlava mi to nebere. Soudný člověk nechápe. Takových podobných případů přibývá. Dle jistých statistik téměř polovina pachatelů znásilnění si u soudu v naší zemi vyslechne podmíněný trest a většina obětí není ani odškodněna. Ovšem netýká se to jen zločinu znásilnění. Z vrahů se někdy dělají oběti špatně nastavené společnosti. A kdo např. krade ve velkém, mnohdy uniká spravedlnosti, neboť má dost peněz.

A tak můžeme vidět, že Bible je vlastně stále aktuální knihou. **Vychladne láska mnohých, nepravost se rozmůže,** to jsou slova Pána Ježíše jako znamení poslední doby. Ale např. slova, která napsal král Šalomoun v knize Kazatel, také platí i dnes: **Uvidíš-li, že je v kraji chudý utiskován, že je znásilňováno právo a spravedlnost, nediv se té zvůli; vyšší hlídá vysokého a nad nimi jsou ještě vyšší.** Zvůle, slovo, které vlastně demonstuje otevřenou vzpouru vůči Božím řádům a vůči Božímu stvoření. Zvůle prosakující do nejvyšších politických pater zákonodárců a žel také do soudnictví. Tuto zvůli kritizovali kdysi i mnozí bibliční proroci. Např. Jeremjáš 5, 28 říká: **Tuční jsou, tlustí, zlé události netečně přecházejí, nikoho neobhájí, ani sirotka, a přesto je provází zdar. Za právo ubožáků se na soudu nepostaví.** I dnes se to děje, protože člověk je stále stejný. Jak říká Pán Ježíš: **Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost.**

Dá se s tím, milí přátelé, vůbec něco dělat? Mnozí, kterým bylo ublíženo a ukřivděno, pocítují bezmoc. Mohli by mít podobné pochybnosti, jaké měl Job: **Bůh mi upírá právo. Zavrhl mne.** Je tomu ale skutečně tak? Je Bůh snad takový? Nikoliv! Vždyť o něm např. čteme, že **Hospodin zjednává spravedlnost a právo všem utlačeným.** (Ž103,6). A také, že **spravedlnost a právo jsou pilíře tvého trůnu...** (Ž 89,15). Někdy to samozřejmě trvá déle, než Bůh zjedná nápravu, někdo se jí ani třeba nedočká na tomto světě, ale až na věčnosti. A tak stále platí i jiná pravda Božího Slova: **Poněvadž nad zločinem není hned vykonán rozsudek, táhne srdce lidských synů k páchání zla.** (Kaz 8,11) A tak každý člověk se musí rozhodnout na jaké straně chce stát. Zda chce zůstat na cestách zlých, anebo se od takových cest odvrátit. Ten, **kdo se od zlých cest neodvrátí, musí počítat s hrozným ovšem spravedlivým Božím soudem.** Tak je psáno. Proto je samozřejmě lépe odvrátit se od zla. Žít životem v pokání a nalézt tak v Kristu smíření. Ukřižovat zlé vášně padlého srdce a naopak v pokoře dovolit Duchu svatému, aby v nás probouzel ten pravý a dobrý život. Aby nás rovněž uschoptoval ke skutkům lásky. Někdy ovšem je potřeba se i ozvat. Postavit na stranu práva a zastat se slabých. Někdy je potřeba správných činů.

Velmi mne, bratři a sestry, dojalo, jakou vlnu nevole způsobilo zmíněné rozhodnutí soudu v naší společnosti. I když je náš národ považován především za ateistický, jedno mu upřít nelze. Umí protestovat proti zjevné nespravedlnosti. A nejen to. Léta svým otčímem znásilňována dívka je přes psychické problémy velmi povzbuzena sbírkou, kterou pro ní uspořádala nezisková organizace Pod svícem. Ta pomáhá obětem

sexualizovaného násilí. Za 24 hodin již přispělo více jak 7,5 tisíce lidí. Na kontě má nyní více jak 3 milióny a dívka je dojatá a vděčná. Cituji její vzkaz dárcům na sociálních sítích: „**Nesmírně si vaší pomoci vážím! Je pro mě nepředstavitelné, že po tom všem se mi dostane tolik pomoci. Když si pročítám vaše vzkazy, oko nezůstává suché. Věřím, že díky vám budu moci začít nový život! Nevím, co bych si bez vás počala.**“ Tam, kde selhává soudnictví, tam, kde je překrucováno právo, tak je potřeba něco dělat, ozvat se. Protestovat! Podpořit utiskované, potěšit ublížené. Vždyť i Boží zákon k tomu vyzývá, abychom stáli na straně práva. Četli jsme to v té knize Exodus: **Nebudeš šířit falešnou pověst. Nespráhneš se se svévolníkem, aby ses stal zlovolným svědkem. Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo. Nebudeš vypovídat ve sporu s ohledem na většinu a převracet právo... Nebudeš převracet právo ubožáka v jeho sporu. Buď dalek každého podvodu; nepřipustíš, aby byl zabit nevinný a spravedlivý, neboť svévolníka neospravedlním.**

Možná si to soudci, znalci, zákonodárci a všichni, kteří se nebojí Boha, vůbec neuvědomují, že pokud převrací právo a za nic nemají Hospodinův zákon, že vlastně na sebe uvalují prokletí. Neboť je např. psáno: „**Buď proklet, kdo převrací právo bezdomovce, sirotka a vdovy.**“ To jsou platné duchovní principy, a pokud se člověk neodvrátí i od jiných nepravostí a svévolností, pak musí počítat s tím, že Hospodin zjedná právo. Píše se o tom např. v Žalmu 9,17: **Hospodin tu zřejmě zjednal právo: svévolník uvízl v léčce přichystané vlastní rukou.** Kdo jinému jámu kopá, sám do ní nakonec padne. **A co kdo zasévá, to také sklídí,** bychom mohli dodat. **Anebo s čím kdo zachází, tím také sejde.**

Lépe je tedy být tím, kdo stojí na straně práva. Kdo rozsévá Boží pokoj. V knize Přísloví 21,3 je dokonce napsáno, že **prosazovat spravedlnost a právo je před Hospodinem výbornější než obět.** A také, že **prosazovat právo je radostí spravedlivému, ale zkázou pachatelům ničemnosti.** Domáhat se spravedlnosti, zastat se slabých, má mnohdy opravdu velkou cenu. Může to vést ke zkáze ničemníků, i špatný soudce nakonec na to může doplatit.

Jako křesťané ovšem máme ještě jeden velmi důležitý prostředek. Tehdy, když se marně dovoláváme spravedlnosti a práva, tehdy se máme také modlit. A je jistě příhodné, že k tomu, **jak je potřeba se neustále modlit a neochabovat,** použil Pán Ježíš podobenství právě o nespravedlivém soudci. Co tam Ježíš říká? „**V jednom městě byl soudce, který se Boha nebál a z lidí si nic nedělal. V tom městě byla i vdova, která k němu ustavičně chodila a žádala: ‚Zastaň se mne proti mému odpůrci.‘** Povšimněme si, prosím, vytrvalosti té vdovy. Ustavičně k tomu nespravedlivému soudci chodila a nedala se odbýt. A to i přesto, že ji soudce dlouho doslova ignoroval. Ale tím, že to ona nevzdala a stále ho obtěžovala, tak to přineslo kýžený výsledek. Dokážeme být také tak vytrvalí? Někdo je třeba příliš skromný, někdo možná málo odvážný. Někdy za to může lenost, nedůslednost. A někdo to třeba vzdává už i na těch úřadech. Řekne si, raději budu trpět, vzdávám to. A někdo zase naopak dokáže mít na úřadech hodně ostré lokty. Dokáže si hodně vybojovat. Ke kterým patříš ty? Patříš-li k těm méně odvážným, vzdávajícím to, nebo k lenivým, pak tě chci povzbudit. Mnohé věci nám nepadnou do klína, pokud se nepříčiníme. Jak říká známá výzva: „**Človče přičiň se a Pán Bůh ti požehná.**“ A pokud patříš k těm bojovníkům, kteří si dokážou neustálým běháním po úřadech zařídit i nemožné, pak se tě chci zeptat, zda dokážeš být takto neodbytný a vytrvalý také směrem k Bohu? Bůh po nás právě žádá, abychom takoví byli a **neustále se modlili a neochabovali.** Vždyť právě proto Pán Ježíš vyprávěl toto podobenství.

Ten nespravedlivý soudce za **nic neměl lidí, Boha se nebál,** ale přesto na něho platilo ho otravovat. Neustále za ním chodit a žádat ho. Nedát mu spát. A tak si řekl: **‚I když se Boha nebojím a z lidí si nic nedělám, dopomohu jí k právu, poněvadž mi nedává pokoj. Jinak mi sem stále bude chodit, a nakonec mě umoří.‘** Pán Ježíš zvláště upozorňuje na to, že tento soudce je nespravedlivý a Boha se nebojí a lidi jsou mu šumafuk. Aby měl ale klid od té vdovy, tak jí nakonec vyhoví. **Což teprve Bůh! Nezděná on právo svým vyvoleným, kteří k němu dnem i nocí volají, i když jim s pomocí prodlévá?** Takto se nás ptá Pán Ježíš. Nespravedlivý soudce vyslyší a vyhoví, což teprve spravedlivý Bůh? Vyslyší? Zjedná nápravu? Věříme tomu ještě? I když se třeba dlouho nic neděje a nemění? Věříš tomu? Důvěruješ Bohu? Nebo už ne? Pán Ježíš dále říká: **Ujist’uji vás, že se Bůh brzo zastane, těch, kteří k Němu volají.** A co ti, kteří už k Němu nevolají? A dále Ježíš říká: **Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde?**“ A to je na tom příběhu také velmi podstatné. Nachází Syn člověka u tebe opravdovou a aktivní víru? Ta vdova svými žádostmi byla neodbytná a uspěla. Proč ovšem byla vytrvalá? Protože věřila, že může uspět. Věřila, že bude vyslyšena. Věděla ke komu se obracet, kdo jí zjedná nápravu.

I my bychom to, bratři a sestry, měli tedy vědět, ke komu se obracíme v modlitbách. Ovšem modlíme se ještě? Jsme vytrvalí, anebo jsme to vzdali? Pokud jsme to vzdali, jaká je pak tedy naše víra? Necht’ nám je tedy příkladem ta chudá vdova, necht’ jsme vytrvalí v modlitbách a máme víru. Víru aktivní spojenou s tím správným skutkem, kdy budeme vědět, co udělat, aby svět kolem nás byl alespoň trochu lepší. Amen.

Modlitba píseň 604 Slovo posláni: Izajáš 56, 1-2

Požehnání: Milost pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 412

Dt 10 [17](#)Vždyť Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, Bůh veliký, všemocný a vzbuzující bázeň, který nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek,

[18](#)ale zjednává právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat.

☐ [Deuteronomium 16, 19](#)Nepřevrátíš právo, nebudeš nikomu stranit, nepřijmeš úplatek. Úplatek oslepuje oči moudrých a překrucuje slova spravedlivých.

☐ [Deuteronomium 32, 4](#)On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý.

☐ [Žalmy 103, 10](#)Nenakládá s námi podle našich hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí.

☐ [Izajáš 32, 16](#)I na poušti bude přebývat právo a v sadu se usídí spravedlnost.

☐ [Izajáš 56, 1](#)Toto praví Hospodin: „Dodržujte právo, jednejte spravedlivě, protože má spása se už přiblížila, už se zjevuje má spravedlnost.

☐ [Ozeáš 12, 7](#)Navrať se tedy ke svému Bohu, dbej na milosrdenství a právo, s nadějí vytrvale čekej na svého Boha.

☐ [Micheáš 6, 8](#)Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

☐ [Malachiáš 2, 17](#)Unavujete Hospodina svými slovy. Ptáte se: „Čím ho unavujeme?“ Tím, že říkáte: „Každý, kdo se dopouští zlého, líbí se Hospodinu, takovým on přeje.“ Anebo: „Kde je Bůh zastávající právo?“

☐ [Matouš 12, 20](#)Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, až dovede právo k vítězství.